

РЕШЕНИЕ

№ 919

гр. ***, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Г. Даскалова

при участието на секретаря ИЛОНА ЦВ. ДЕЛЕВА
като разгледа докладваното от Силвия Г. Даскалова Гражданско дело № 20234430101992 по описа за 2023 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от Т. Р. Й., ЕГН ***** от ***, чрез адв. М. М. от ***, против със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от ***, с правно основание чл. 128, т.2 вр. чл. 242 КТ.

Твърди се, че ищцата е изпълнявала длъжност „****“ при ответното дружество, считано от 2004г., като със Заповед № *** е прекратено трудовото правоотношение, на осн. чл. 328, ал.1, т.12 КТ.

Ищцата твърди, че ответникът не е изплатил остатъка от трудово възнаграждение за месец март 2020г. в размер на 300 лева, както и пълния размер на брутно трудово възнаграждение за месец април 2020г. в размер на 1031,42 лева. Претендират се посочените суми, ведно със законна лихва върху тях, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата, и разноските по делото. Представени са писмени доказателства и е направено доказателствено искане за допускане на съдебно счетоводна експертиза по конкретно поставени въпроси.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът, редовно уведомен, не депозира писмен отговор.

В открито съдебно заседание, проведено на 13.06.2023г., ищцата не се

явява, не се представлява. Постъпила е молба от адв. М. М. от ***, с която поддържа исковата молба по изложените съображения, като моли да бъде допуснато изменение на размера на претенцията, на осн. чл. 214, ал.1 ГПК, и същата да се счита предявена за сумата от 985,19 лева, вместо претендираните с исковата молба 1331,42 лева, съобразно заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза. Моли съда да уважи молбата като основателна и да постанови неприсъствено решение. Претендират се разноски.

В открито съдебно заседание, проведено на 13.06.2023г., ответникът не се явява и не се представлява.

По делото е прието заключение по назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза.

Разпоредбата на чл.239, ал.1 от ГПК предвижда, че съдът постановява неприсъствено решение, което не се мотивира по същество, при кумулативна даденост на следните предпоставки: страната да е предупредена за последиците от своето бездействие и искът да е вероятно основателен, съобразно заявените в исковата молба обстоятелства и приетите по делото доказателства.

За обстоятелствата, формиращи елементите на фактическия състав на основанието на претенцията си ищецът е представил писмени доказателства, които съответстват на твърденията му. По делото е прието заключение на вещо лице, по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза. Преценени в тяхната съвкупност, доказателствата обуславят извода за вероятна основателност на претенцията.

Ответникът от своя страна не е оспорил тези твърдения. Същият е предупреден за последиците от своето бездействие, съобразно дадените от съда указания в Разпореждане № 4376/12.04.2023 г. Ответникът не е представил отговор на исковата молба в даденият за това срок, не е заявил становище по изготвения с Определение № 2327/26.05.2023 г. проекто-доклад по делото, не е изпратил представител в първото по делото заседание, и не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие.

Въз основа на изложеното, съдът счита, че са налице предпоставките за постановяване на неприсъствено решение по чл.239 ГПК, поради което и претенцията следва да се уважи по този ред.

При този изход на спора, в тежест на ответника ***, следва да бъдат възложени по реда на чл. 78, ал. 1 от ГПК сторените разноски от ищеца Т. Р. Й., ЕГН ***** в производството, а именно 400 лева адвокатско възнаграждение.

При този изход на спора, ответникът ***, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да заплати по сметка на РС-*** 50 лева разноски за държавна такса и 120 лева възнаграждение за вещо лице.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 242 вр. чл.128, т.2 от КТ *, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** ДА ЗАПЛАТИ на Т. Р. Й., ЕГН ***** от гр.***, *** сума в общ размер на 985,19 лева представляваща неизплатено трудово възнаграждение за месец март 2020г. и месец април 2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 12.04.2023 г. до окончателното плащане.**

ОСЪЖДА на осн. 78, ал.1 ГПК *, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** ДА ЗАПЛАТИ на Т. Р. Й., ЕГН ***** от *** разноси в настоящото производство-сумата от 400 лева за адвокатско възнаграждение.**

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.6 от ГПК * със седалище и адрес на управление на дейността град ***, ***, представлявано от ***, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд-*** държавна такса в размер на 50 лева и възнаграждение за вещо лице в размер на 120 лева.**

Решението не подлежи на обжалване на осн. чл.239, ал.4 ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – ***: _____